

MEÄN VÄYLITTEN JA IHMISTEN PUOLESTA

Maa- ja metsätalousvaliokunta

Turtola 4. kesäkuuta 2020

S-postitse 4.6.2020: mmv@eduskunta.fi

Tiedoksi: y_mv@eduskunta.fi

Asia: Esityslista MmVE 292020 vp perjantai 5.6.2020 klo 9:00

Viite: Maa- ja metsätalousministeriön perusmuistio MMM2020-00225 2.6.2020

Jokiseura lausuu nopeatempoiseen käsittelyyn Itämeren kalastuskiintiöistä vuodelle 2021 vain lyhyesti, mutta periaatteellisesti, koskien vain lohikiintiöitä.

Kansainvälinen laki ja Euroopan Unionin kalastuksen perusasetus CFP edellyttävät kalastonhoitoa kunkin kalakannan mukaisesti. Perusasetuksen mukaan myös Itämeren alueen lohikantoja on hoidettava jokikantakohtaisesti kunkin kannan kestävyuden mukaan. Näin ei ole tapahtunut. Lohikantoja on hoidettu sekakantoina kaikille lohikannoille yhteisen ja kiinteän kalastuskuolevuusluvun ($F=0,1$) perusteella. Perusasetuksen mukaan jokaisen luonnonlohikannan on saavutettava MSY-taso viimeistään vuoden 2020 aikana, siis nyt!

MMM:n perusmuistion 2020-00225 mukaan ”Vahvimmat lohikannat ovat Perämeren suuret lohikannat, jotka poikastuotannon perusteella ovat MSY tilassa tai lähellä sitä. Heikkoja lohikantoja ovat erityisesti Rickleån, Sävarån. Lödgeälven ja Öreälven Pohjanlahdella ja monet kannat Itämeren pääaltaalla. Suomenlahden villit lohikannat (Viron lohijoet Keila, Vasalemma ja Kunda) ovat poikastuotannon perusteella osoittaneet merkittävää elpymistä. ICES määrittelee lohikantojen MSY tilaa vaelluspoikastuotannon perusteella (vähintään 75 prosenttia potentiaalisesta tuotannosta).

ICES tuo neuvossaan myös esille, että sekakantakalastus on uhka heikoille lohikannoille, erityisesti Itämeren pääaltaalla, jossa kaikki heikot lohikannat käyvät syönnöksellä.”

ICES on alun perin vieroksunut komission asettamia MSY-tavoitteita ja yhteistä kalastuskuolevuuslukua lohikannoille. Kansainvälinen merentutkimusneuvosto ICES on jo vuosien ajan tuonut esille, että lohikantoja tulisi hoitaa kantakohtaisesti. Tuoreessa neuvonannossaan ICES perustaa neuvonsa lähinnä varovaisuusperiaatteelle (*precautionary approach*).

Perusmuistionsa (MMM 2020-00225) mukaan Valtioneuvosto on 2.6.2020 linjannut peruskantanaan, että Suomi kannattaa Itämeren kalastusmahdollisuuksien vahvistamista vuodelle 2021 siten, että kalakantoja hyödynnetään kestävästi enimmäistuottoa (*Maximum Sustainable Yield, MSY*) koskevan EU:n yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden mukaisesti. Lähtökohtaisesti valtioneuvosto näyttäisi pyrkivän toimimaan kansainvälisten velvoitteittensa mukaisesti. Todellisuudessa näin ei ole tapahtunut.

Enää ei riitä vuosittain toistettava liturgia: *”Suomi nostaa sopivissa asiayhteyksissä esiin Itämeren lohikantojen sekakantakalastukseen liittyvät ongelmat.”* Itämeren alueen luonnonlohikantojen tilat poikkeavat toisistaan niin paljon, että mitään yhteistä kalastuskuolevuuden tasoa ei voida perustellusti asettaa. Suurin osa lohikannoista eivät ole saavuttaneet asetettuja MSY-tasojia. Lohikiintiöiden nostaminen olisi uhka heikoille luonnonlohikannoille.

On itsestään selvää, että Euroopan Komission tulee perustaa lohenkalastus kantakohtaiseen kalastukseen. Kuten Suomen eduskunta vuonna 2012 vaati lausunsa unionin kalastuspolitiikasta, lohi tulee poistaa merikalojen määritelmästä. Pieni lohikiintiö tulisi varata ainoastaan sivusaalista varten. Muutos on tehtävä nopealla aikataululla esim. niin, että lähivuosina lohen kalastuskiintiötä vähennetään 20% vuosittain. Hyvänä työkaluna muutoksen toteuttamiseksi on lohen kannanhoitosuunnitelma, jota Suomi on viime aikoina valmistellut.

Esitämme, että Suomen eduskunta uudistaa vuoden 2012 lausunnossaan esittämänsä tavoitteet Itämeren lohenkalastuksen suhteen. Ajankohta on juuri nyt sopivin, kun olemme Itämeren merkittävin lohenkalastusvaltio ja Suomi toimii *Baltfish* -järjestön puheenjohtajanaan.

Kunnioitavasti

Tornio-Muoniojokiseura ry

Kalervo Aska, pj.

jokiseura@tornionjoki.fi

www.jokiseura.fi